

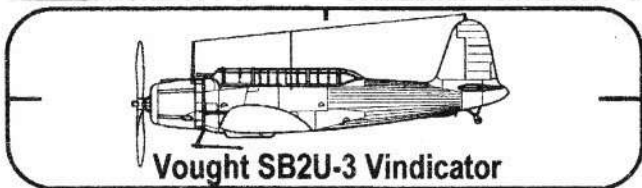

Kit No. 72087

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU
PLASTIC AIRCRAFT KIT

1/72

PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ
MAQUETTE RÉDUITE EN PLASTIQUE

Vought SB2U-3 Vindicator

CZ Počátkem roku 1934 firma Vought nabídla Americkému námořnictvu (US Navy) projekt jednoplošníku, který by mohl nést bombu o hmotnosti 500 kg a měl by sklápecí křídla, umožňující lepší skladování letounu na palubě letadlové lodi. Tato nová koncepce vyprovokovala velkou diskuzi ohledně tohoto projektu a jejím výsledkem byl první prototyp označený jako XSB2U-1. Prototyp poháněný motorem P&W R-1535-76 poprvé vzletl 4. ledna 1935. Po úspěšných zkušebních letech obdržela 26. října 1936 továrna Vought první objednávku na výrobu 54 kusů sériového modelu SB2U-1. Letoun SB2U-1 byl první jednoplošník vyráběný továrnou Vought a zároveň jejich prvním typem se zatahovacím podvozkem. Další objednávky pro Americké námořnictvo zahrnovaly vzhledově podobné modely SB2U-2 (postaveno 58 kusů) a SB2U-3 (postaveno 57 kusů), které měly pancéřovou ochranu, zvýšenou kapacitu palivových nádrží, motory P&W R-1535-02 a těžší vyzbroj. Tyto modely také nesly nové pojmenování a to "Vindicator". První letouny SB2U-1 byly dodány 3. Bombardovací peruti (VB-3) na palubu letadlové lodi Saratoga v roce 1937. V červnu 1940 byly letouny SB2U-1 a SB2U-2 vyzbrojeny bombardovací perutí (VB Squadrons) letadlových lodí Lexington, Saratoga, a Ranger jakož i jedna perutí na letadlové lodi Wasp. Všech 57 kusů modelu SB2U-3 bylo dodáno Americké námořní pěchotě (USMC). Sedmáct Vindicatorů Námořní pěchoty dorazilo na ostrov Midway po nejdělnější přeletu letounu nad mořskou hladinou, dosaženým do té doby jednomotorovým letounem. Tyto letouny se později zúčastnily heroické bitvy o Midway, která se stala prvním důležitým vítězstvím Spojenců nad Japonkem ve válce v Pacifiku. Letoun SB2U-3 byl posledním americkým výzvědným bombardovacím letounem s plátěným potahem, který se zúčastnil bojových operací. Většina zbývajících letounů SB2U dožila svoji aktivní kariéru u výcvikových jednotek a v roce 1943 byly letouny SB2U Vindicator definitivně staženy z operací služby.

Technické údaje SB2U-3: rozpětí 12,80 m, délka 10,36 m, max. rychlost 391 km/h ve výšce 2895 m, operační dostup 7195 m, dolet 1802 km.

GB As early as 1934 Vought offered the Navy a monoplane design that could carry a 1000 lb. bomb and fold its wing for deck storage. After much discussion a prototype was built in late 1934, designated the XSB2U-1. Powered by the P&W R-1535-76 engine it made its first flight on January 4, 1935. Initial order for 54 production SB2U-1 aircraft was placed on 26 October, 1936. The SB2U-1 was Vought's first monoplane and its first aircraft to have retractable landing gear. Subsequent orders for the US Navy included the generally similar SB2U-2 (58 built) and SB2U-3 (57 built) which introduced armour protecting, increased fuel, the R-1535-02 engine and heavier armament, these were the first models to be named Vindicator. The SB2U-1 was first delivered to Bombing Squadron 3 (VB-3) aboard the USS Saratoga in 1937. In June 1940, SB2U-1s and SB2U-2s equipped the VB squadrons of the Lexington, Saratoga and Ranger as well as one of the squadrons aboard the Wasp. All 57 of the SB2U-3 were delivered to the USMC. Seventeen Marine Vindicators reached Midway Island after flying the longest mass over water single engine flight to date. They later participated heroically in the battle of Midway that was the first major victory for allied forces over the Japanese. The Vought SB2U-3 was the last fabric covered U.S. version of the scout bomber to see combat. Most all the SB2Us lived out their remaining useful years in the Training Command. By 1943 they were all stricken from operational use.

Technical specifications SB2U-3: Span 42 ft (12.80 m), Length 34 ft (10.36 m). Max. speed 243 mph at 9500 ft (391 km/h at 2895 m). Service ceiling 23600 ft (7195 m). Range 1120 miles (1802 km).

D Anfang 1943 bot die Firma Vought der amerikanischen Marine (US Navy) das Projekt eines Eindeckers an, der eine 500 kg schwere Bombe tragen könnte und Klappbare Flügel, die eine bessere Lagerung des Flugzeugs auf dem Deck des Flugzeugträgers ermöglichen würde, hätte. Diese neue Konzeption rief eine grosse Diskussion über dieses Projekt hervor und ihr Ergebnis war der XSB2U-1 bezeichnete erste Prototyp. Der durch das P&W R-1535-76 Triebwerk angetriebene Prototyp unternahm seinen Erstflug am 4. Januar 1935. Nach erfolgreichen Probeflügen erhielt die Vought Fabrik am 26. Oktober 1936 die erste Bestellung für die Erzeugung von 54 Stück des Serienmodells SB2U-1. Das SB2U-1 Flugzeug war der erste durch die Firma Vought erzeugte Eindecker und gleichzeitig ihr erster Typ mit einem Einziehfahrwerk. Weitere Bestellungen für die amerikanische Marine schlossen dem ausser nach Ähnliche Modelle SB2U-2 (gefertigt 58 Stück) und SB2U-3 (gefertigt 57 Stück) ein, die einen Panzerschutz, erhöhte Kapazität der Treibstoffbehälter, R-1535-02 Triebwerke und schwerere Bewaffnung hatten. Diese Modelle trugen auch eine neue Bezeichnung und zwar "Vindicator". Die ersten SB2U-1 Flugzeuge wurden dem 3. Bombengeschwader (VB-3) auf dem Deck des Flugzeugträgers Saratoga in 1937 geliefert. Im Juni 1940 wurden mit SB2U-1 und SB2U-2 Flugzeugen die Bombengeschwader (VB Squadrons) der Flugzeugträger Lexington, Saratoga und Ranger, sowie ein Geschwader auf dem Flugzeugträger Wasp bewaffnet. Alle 57 Stück des Modells SB2U-3 wurden der amerikanischen Marineinfanterie (USMC) geliefert. 17 Vindicators der Marineinfanterie trafen auf der Insel Midway nach längstem Flug über Meeresspiegel, erreicht bis zu der Zeit durch ein einmotoriges Flugzeug, ein. Diese Flugzeuge beteiligten sich später an der heroischen Schlacht um Midway, die der erste wichtige Sieg der Alliierten über Japan im Krieg im Pazifik wurde. Das SB2U-3 Flugzeug war der letzte amerikanische Aufklärungs-bomber mit Stoffbespannung, der an Kampfhandlungen teilgenommen hat. Die Mehrheit der übriggebliebenen SB2U Flugzeuge beendeten ihre aktive Karriere bei Ausbildungseinheiten und in 1943 wurden die SB2U Vindicator Flugzeuge endgültig ausser Operationsdienst gesetzt.

Technische Daten von SB2U-3: Spannweite 12,80 m, Länge 10,36 m, Höchstgeschwindigkeit in 2895 m Höhe 391 km/St., Dienstgipfelhöhe 7195 m, Reichweite 1802 km.

F Au début de 1934 la société Vought offrit à la Marine américaine (US Navy) le projet d'un monoplane, qui pourrait porter une bombe de 500 kg et ses ailes seraient pliables pour faciliter son meilleur stockage sur le pont du navire porte-avions. Cette nouvelle conception évoqua une grande discussion sur ce projet, dont résulta le premier prototype intitulé XSB2U-1. Le prototype doté d'un moteur P&W R-1535-76 quitta terre pour la première fois le 4 janvier 1935. Après avoir réalisé avec succès les vols d'essai, l'usine Vought a obtenu la première commande pour la fabrication de 54 engins du modèle de série SB2U-1. L'avion SB2U-1 était le premier monoplane fabriqué par l'usine Vought et en même temps leur premier type doté d'un train d'atterrissage escamotable. Les nouvelles commandes pour la Marine américaine englobaient des modèles à aspect similaire SB2U-2 (fabriqué en 58 pièces) et SB2U-3 (fabriqué en 57 pièces), qui étaient revêtus de blindage et qui avaient une capacité supérieure des réservoirs de carburant, des moteurs P&W R-1535 et un armement plus lourd. La nouvelle appellation de ces modèles était "Vindicator". Les premiers avions SB2U-1 furent livrés à la troisième Escadre de bombardement (VB-3) au bord du navire porte-avions Saratoga en 1937. Au mois de juin 1940 les avions SB2U-1 et SB2U-2 formaient déjà l'équipage des Escadres de bombardement (VB Squadrons) sur les navires porte-avions Lexington, Saratoga et Ranger ainsi que d'une escadre sur le navire porte-avions Wasp. Tous les 57 avions du modèle SB2U-3 furent livrés à l'Infanterie de marine américaine (USMC). Dix-sept Vindicators de l'Infanterie de marine arrivèrent à l'île Midway après le plus long survol au-dessus du niveau de la mer, jusqu'à alors atteint par un avion monomoteur. Plus tard, ces avions participèrent au combat héroïque de Midway, qui devint la première importante victoire des Alliés sur le Japon lors de la guerre dans le Pacifique. L'avion SB2U-3 était le dernier avion américain de bombardement de reconnaissance avec entoilage ayant participé aux opérations de combat. La plupart du reste des avions SB2U terminèrent leur active carrière auprès des unités d'entraînement et, en 1943, les engins SB2U Vindicator furent définitivement retirés du service opérationnel.

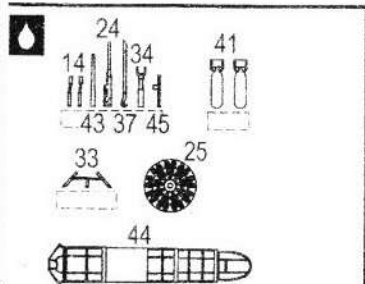
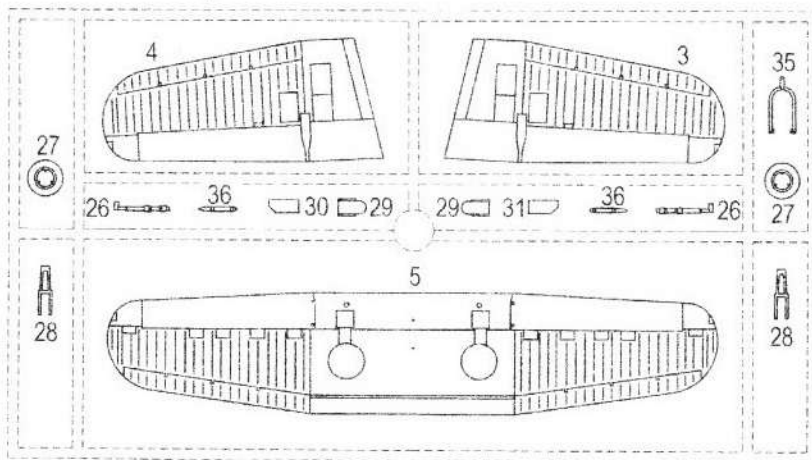
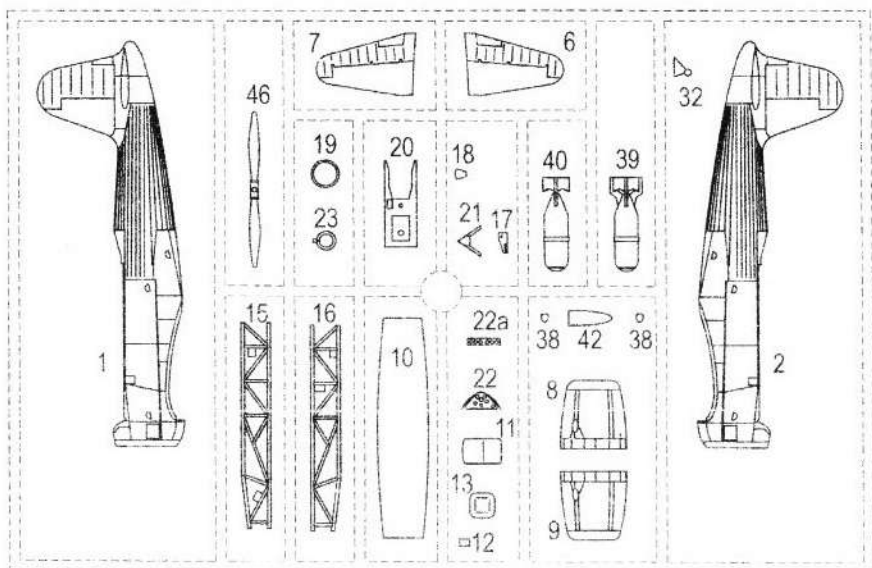
Caractéristiques techniques du SB2U-3: Envergure: 12,80 m. Longueur: 10,36 m. Vitesse maximale: 391 km/h à l'altitude de 2895 m. Plafond opérationnel: 7195 m. Distance franchissable: 1802 km.

HISTORIE

HISTORIE

HISTORIE

HISTORIQUE

∅ 0.3 - 11mm
(Pitot tube)

ZHOTVIT NOVÉ
MAKE OUT
FERTIGSTELLEN
ACHEVER

POUŽIT LEPILO NA KOV
INSTANT GLUE FOR METAL
METALLKLEBER
COLLE A METAL

VYŘÍZNOUT
REMOVE
ENTFERNEN
DETACHER

HUMBROL
couleurs code NATRIT
COLOUR
FARBEN
PEINDRE

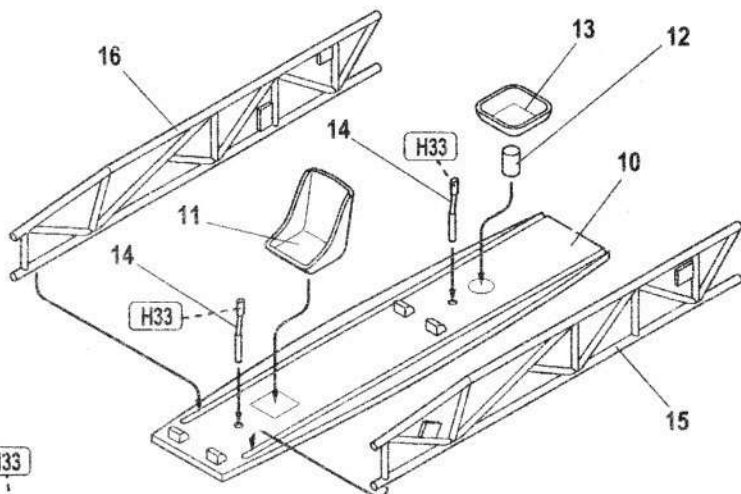
H...

ZHOTVIT NOVÉ
MAKE OUT
FERTIGSTELLEN
ACHEVER

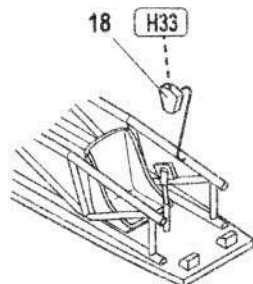
MOŽNOST VOLBY
OPTIONAL
NACH BELIEBEN
OPTION

OHNOUT
BEND
BIEGEN
COURBER

1

2

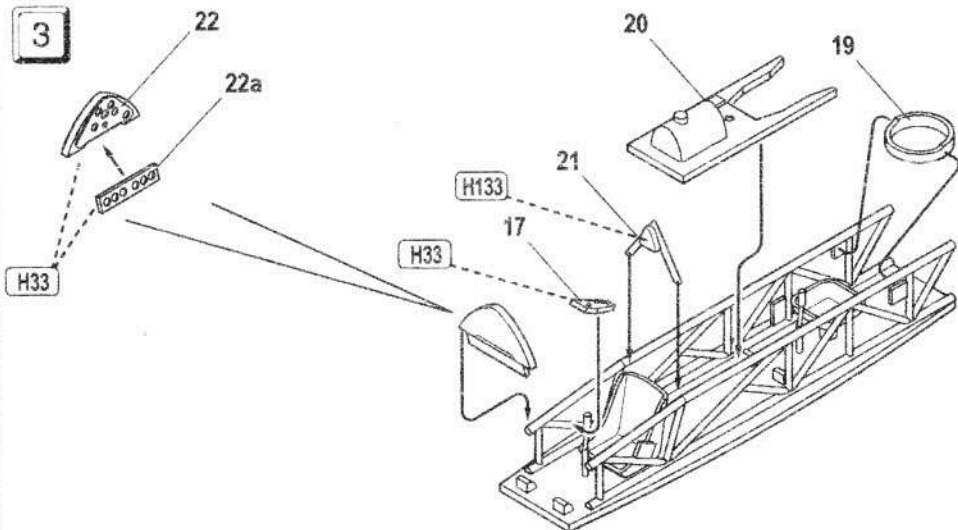

Interior colours:
Zinc Chromate Primer
(H81)
&
Interior Green - FS 34151

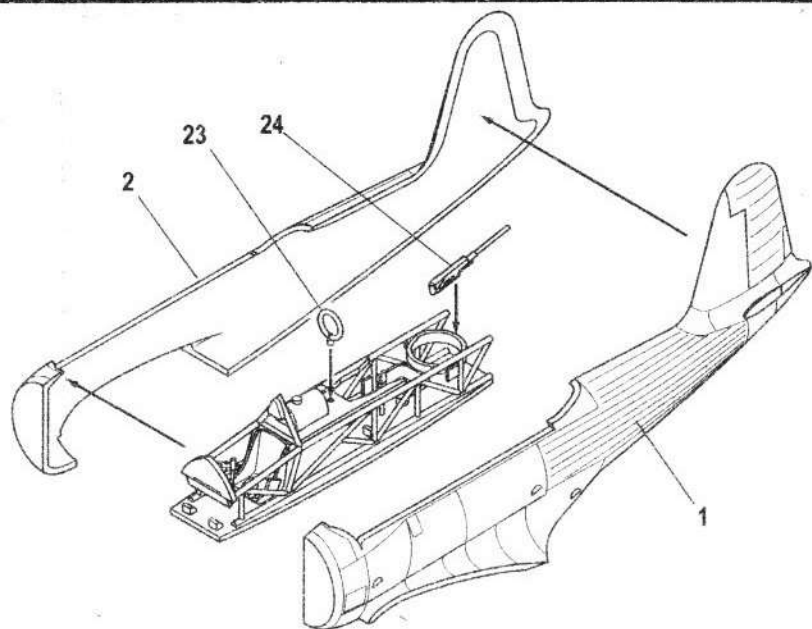
Flat Black - control stick handle
(H33)
instrument panels
radio equipments ...

Red Brown - headrest
(H133)

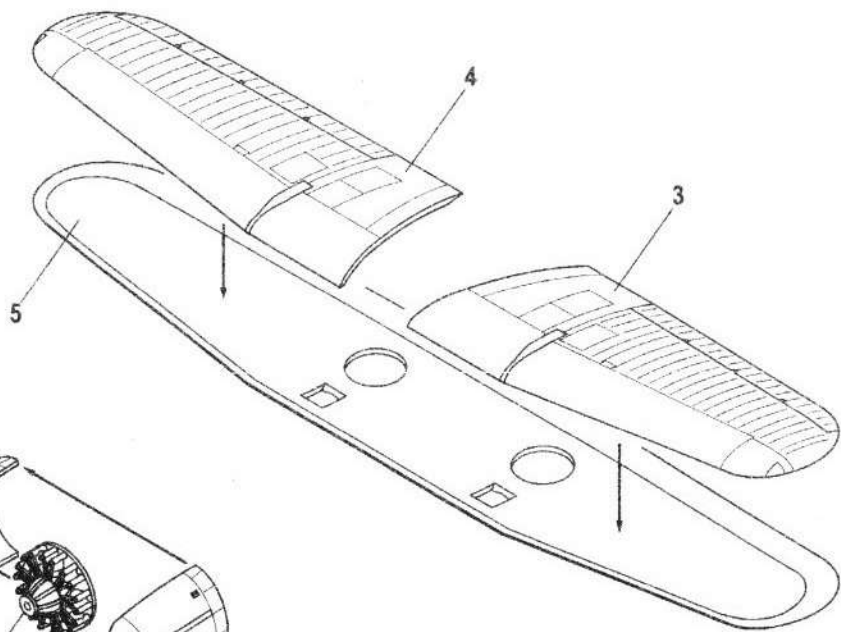
3

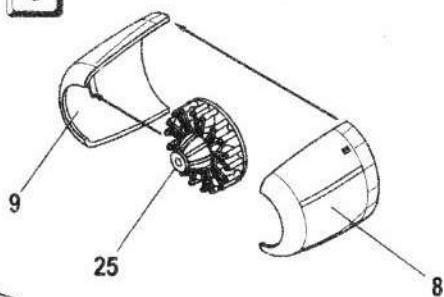
4

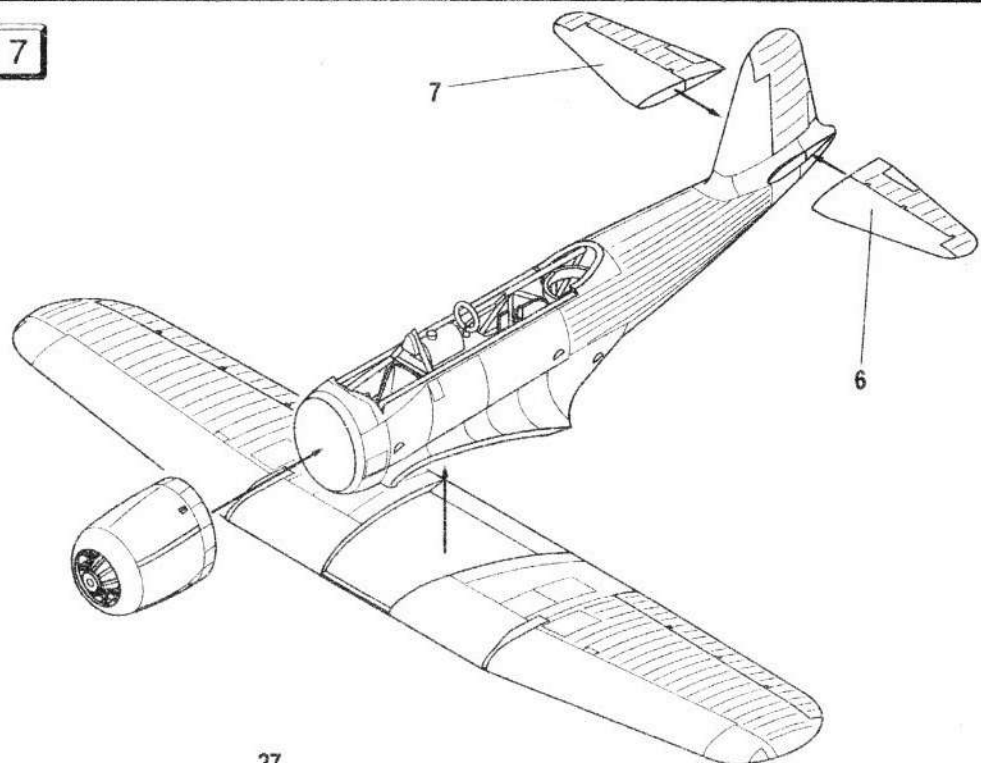
5

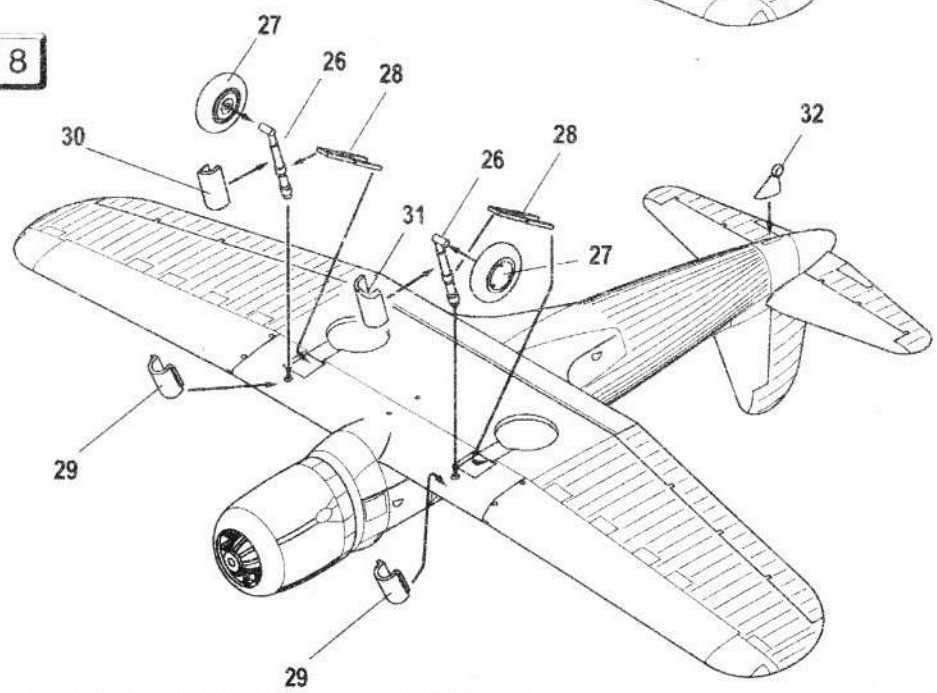
6

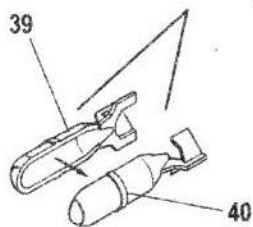
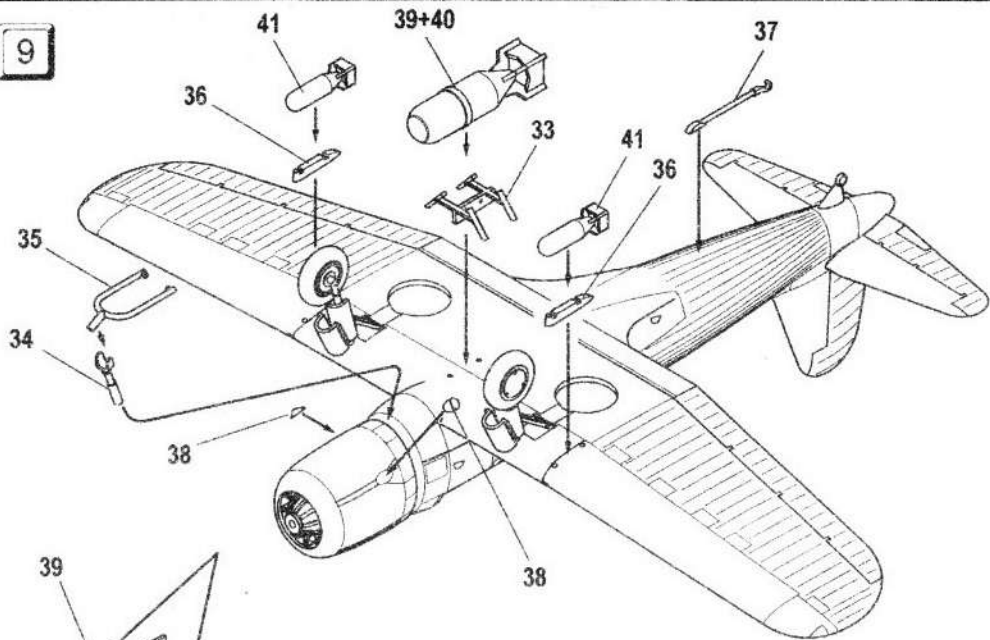
7

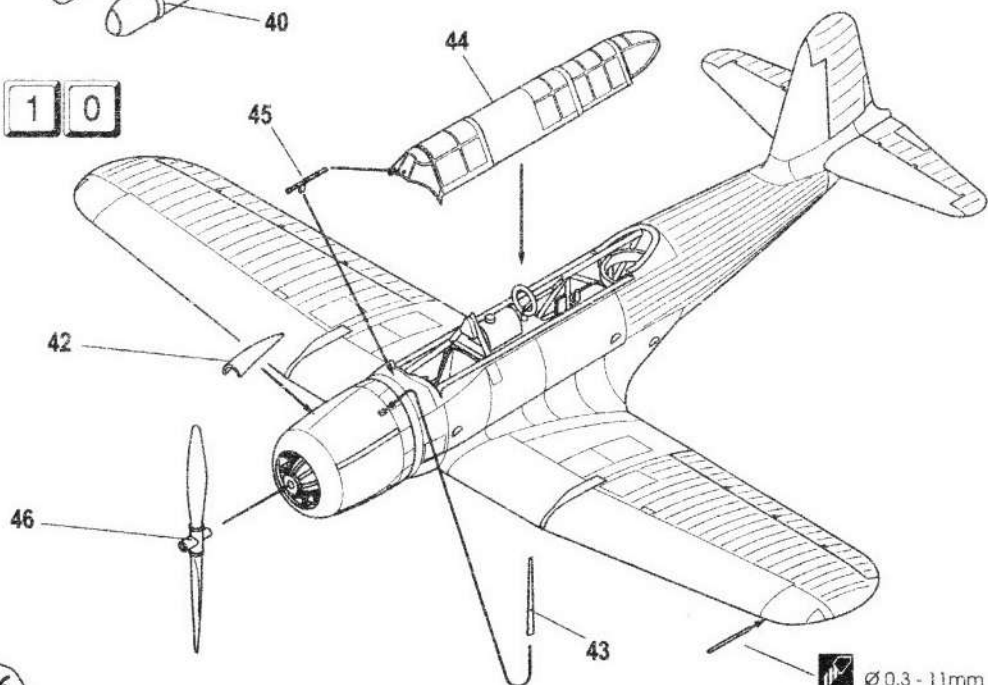
8

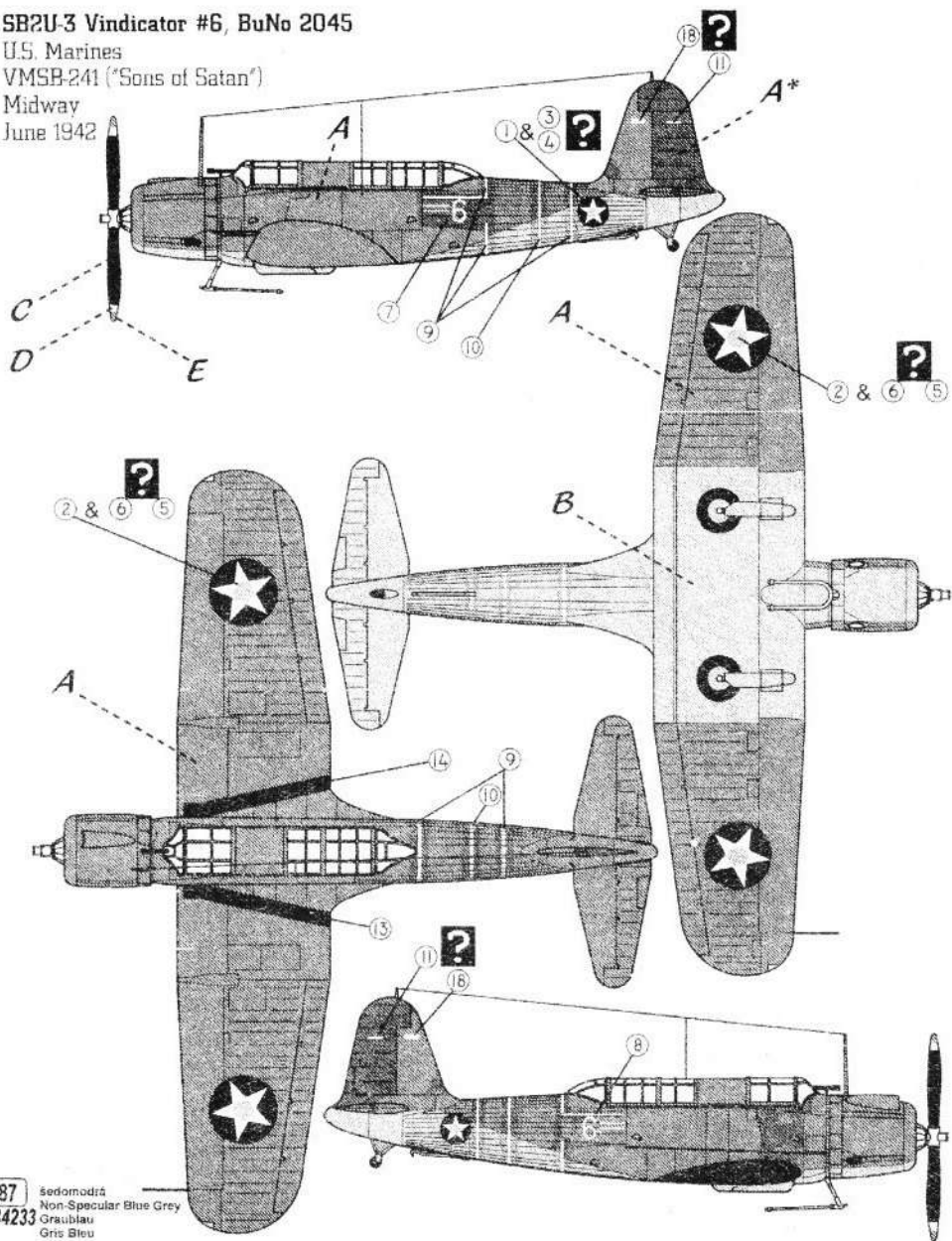
9

1 0

A SB2U-3 Vindicator #6, BuNo 2045
U.S. Marines
VMGB-241 ("Sons of Satan")
Midway
June 1942

C H87 sedomodrá
Non-Specular Blue Grey
A FS 34233 Graublau
Gris Bleu

C H124 + 87 sedomodrá - čerstvá barva
Non-Specular Blue Grey - fresh coat
A* FS 35189

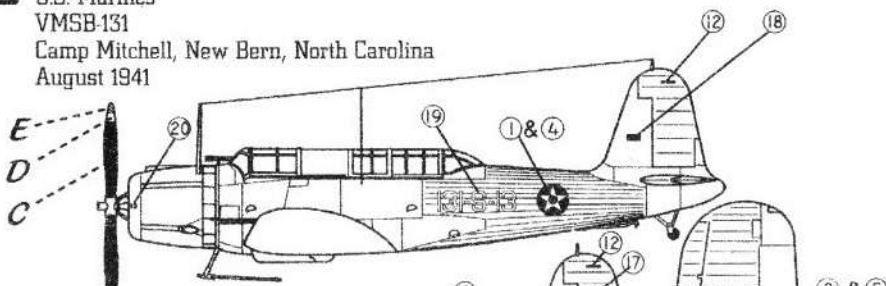
C H129 svätie šedá
Non-Specular Light Grey
B FS 36440 Hellgrau
Gris Clair

H33 Černá
C FS 37038 Schwarz
Noir

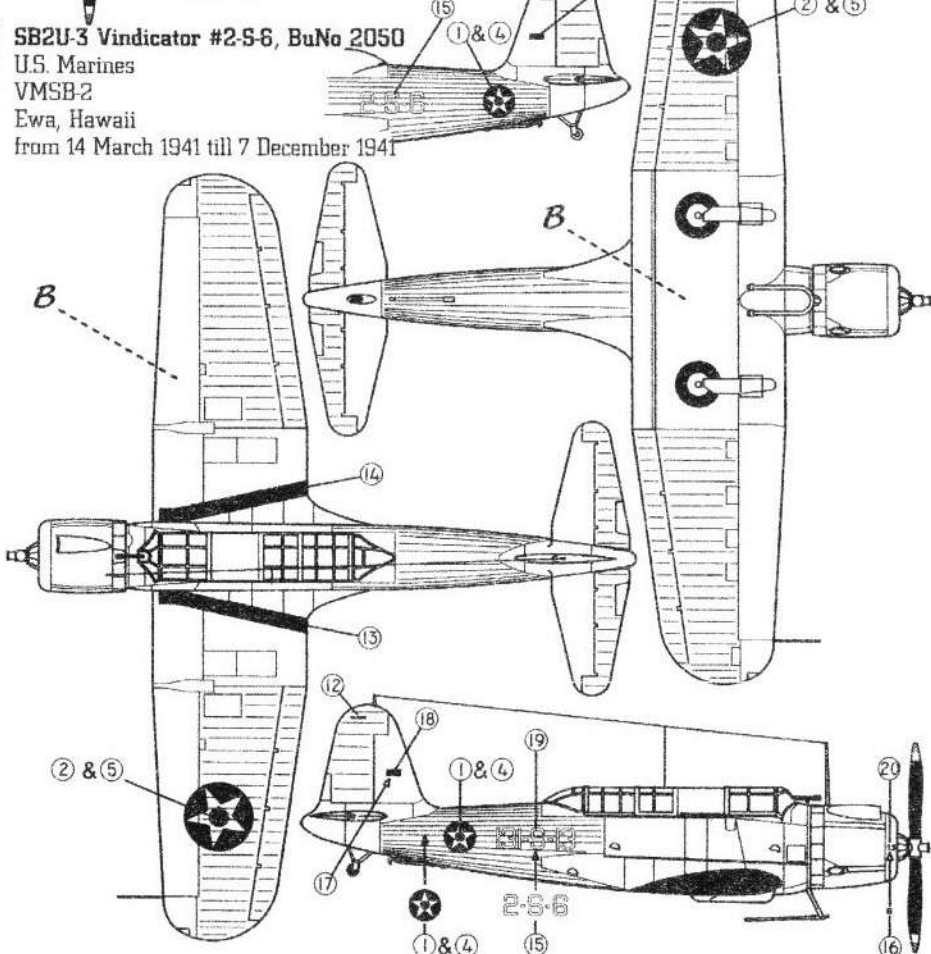
H154 žltá
D FS 33538 Orange Yellow
Gelb
Jaune

H153 červená
E FS 31136 Red
Rouge

B SB2U-3 Vindicator #131-S-13
U.S. Marines
VMSB-131
Camp Mitchell, New Bern, North Carolina
August 1941

C SB2U-3 Vindicator #2-S-6, BuNo 2050
U.S. Marines
VMSB-2
Ewa, Hawaii
from 14 March 1941 till 7 December 1941

C cca **H129** světlé šedá
B FS 36440 Non-Specular Light Grey
Hellgrau
Gris Clair

C **H33** černá
FS 37038 Black
Schwarz
Noir

D **H154** žlutá
FS 33538 Orange Yellow
Gelb
Jaune

E **H153** červená
FS 31136 Red
Rot
Rouge

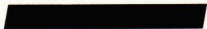

1/72

Vought SB2U-3 Vindicator

No 72087

14

16

15

17

13

18

12

20

10

19

9

7

6

6

6

6

11

5

5

5

5

8

3

3

4

4

1

2

2

2

